

ČR vs. Lichtenštejni: Nejzbytečnější spor

Kalendárium

1930: Sčítání lidu v Československu. Podle tehdejšího zákona jsou sčítáni občané s československým pasem. Kníže, hlava Knížectví lichtenštejnského, národnosti lichtenštejnské a držitel lichtenštejnského pasu, není v době sčítání na území země; navíc se ho sčítání právně netýká.

1938: Kníže se obává o bezpečnost své manželky, která byla Židovka. Vládu předal Františku Josefovi II., otci Hanse Adama II. Ten se v roce 1938 usídlil ve Vaduzu, kam mu prezident Edvard Beneš poslal oficiální blahopřejný telegram.

1939: Lichtenštejnsko potlačilo na svém území nacistický puč. Knížectví zůstalo striktně neutrální konstituční monarchií s orientací na Švýcarsko.

1944: Dr. Svoboda, ředitel lichtenštejnského centrálního ředitelství, je na 6 měsíců uvězněn Gestapem za pomoc vdovám po zastřelených v rámci tzv. Heydrichiády.

1945: Z celkového počtu 215 zaměstnanců správy lichtenštejnských statků bylo 191 Čechů a 24 Němců. Jednalo se o jeden z mála podniků na území Protektorátu, kde měli čeští a němečtí zaměstnanci zcela stejné pracovní a platové podmínky.

1945: Prezident Československa podepisuje tzv. Benešovy dekrety. Z jednoho z nich vyplývá, že všichni občané, kteří se v roce 1930 přihlásili při sčítání lidu k německé národnosti, budou vyhnáni a zbaveni majetku.

1945: Dr. Svoboda, ředitel lichtenštejnského centrálního ředitelství, získává od několika oficiálních úřadů potvrzení o vzorném a vlasteneckém chování během okupace.

1945: Československo uvalilo tzv. „národní správu“ na všechny statky Lichtenštejnů. Hodlá zařadit rod mezi „Němce“ a na základě tzv. Benešových dekretů zabrat jeho majetek. Kníže a jeho právníci se proti tomuto aktu okamžitě brání.

1946: Ministerstva zemědělství a vnitra, ovládaná komunisty, tlačí v interních depeších na ministerstvo zahraničí: je v ekonomickém a národním zájmu vyvlastnit Lichtenštejny.

1947: Profesor František Weyr, spoluautor první československé ústavy z roku 1918, v právní analýze píše, že konfiskace majetku knížete je v rozporu s domácím i mezinárodním právem.

1947: Soudce Pilík z Nejvyššího správního soudu v Brně sepisuje návrh rozsudku: konfiskace Lichtenštejnů má být zrušena. Vynešení rozsudku je na nátlak komunistů odloženo.

1947: Ministerstva si vyměňují depeše: Při konfiskacích dávejme pozor na německy mluvící Švýcary a Američany. Z občanů Lichtenštejnska nejsou obavy; země je malá a nebude mít v Evropě zastání.

1948: Komunisté se v Československu chopili neomezené moci. Návrh rozsudku z pera soudce Pilíka je přepracován v souladu se zájmy totalitního režimu.

1951: Nejvyšší správní soud, v té době již přestěhovaný do Bratislavy, vynáší konečný rozsudek v neprospěch Lichtenštejnů: Je notorietou, která nepotřebuje důkazu, že Lichtenštejnjni jsou Němci. Ministerstvo vnitra svědčí, že má důkaz o tom, že se kníže při sčítání lidu v roce 1930 přihlásil k německé národnosti. Dokument ale tají.

1951: Uznávaný právník demokratického Československa, JUDr. Emil Sobička, advokát knížete ve sporu s Československem, končí v jáchymovském koncentračním táboře.

1989: Komunisté přišli v Československu o neomezenou moc.

1990: Ministr zahraničí Jiří Dienstbier posílá dopis Hansi Brunhartovi, předsedovi vlády Lichtenštejnska, v němž ho ujišťuje o tom, že ví o otevřených otázkách, které od roku 1945 mezi oběma stranami stojí. Slibuje dialog.

1990 – 2009 Česká republika blokuje obnovu diplomatických styků s Lichtenštejnem. Obává se nároků knížete na spravedlnost.

2001 – 2009 Česká republika zjišťuje, že řada pozemků v katastru nemovitostí je stále zapsána na knížete Františka Josefa II a jeho předchůdce. Důvod: Československo obsadilo v poválečném období lichtenštejnské pozemky v rozporu s právem.

2001 – 2013 Česká republika se snaží přepsat historické lichtenštejnské pozemky z knížat na stát. Mnohde se jí to daří. Katastrální úřady Praha-Východ a Prostějov to odmítají; podle jejich analýzy stát nepředkládá žádné nabývací tituly podle práva.

2009: Vlády obou zemí obnovují diplomatické vztahy. Zřizují Česko-lichtenštejnskou komisi historiků. Historici publikují řadu svazků a doporučují: obě strany by měly jednat, a nikoli se soudit.

2013 Nadace knížete z Lichtenštejna je Obvodním soudem pro Prahu 10 potvrzena jako univerzální dědic knížete Františka Josefa II. a jeho předchůdců. Soud nařizuje přepsat jeho 600 hektarový les u Říčan na Nadaci.

2014 Český stát žaluje Nadaci knížete z Lichtenštejna. Žádá soud, aby na základě tzv. Benešových dekretů přepsal les u Říčan na stát. Kníže ani lichtenštejnská vláda nejsou před tímto nepřátelským aktem varování diplomatickými cestami předem.

2014 V archivu je nalezen „slavný“ sčítací arch z roku 1930, kterým po válce argumentovalo komunistické ministerstvo vnitra. Vyplývá z něj, že kníže se sčítání lidu nezúčastnil. Za zámek (domácnost) Velké Losiny ho podepsal československý občan, hajný Karel Loos.

2016 Kníže Hans Adam II. opravil za 54 milionů korun rodinnou hrobku ve Vranově u Brna, jež mu sice nepatří, ale která hrozila (ne)pěčí českého státu zhroucením a zničením sarkofágů.

2015 – 2017 Všechny soudní instance daly za pravdu českému státu; žádný z důkazů, předložený Lichtenštejnem, nebyl přijat k projednání. Nadace knížete z Lichtenštejna se odvolala až k Ústavnímu soudu.

2017 – 2018 Knížecí rodina i lichtenštejnský stát opakovaně vyzývali českou politickou reprezentaci k jednání. „U jednacího stolu lze vymyslet řešení, které bude výhodné pro obě strany,“ říká Dědičný princ Alois. Česká strana mlčí.

2018 Český stát zažaloval Katastrální úřad v Prostějově kvůli tomu, že pro nedostatek podkladů odmítl přepsat knížecí pozemek na stát.

2018 Nadace knížete z Lichtenštejna a Hans Adam II. zažalovali u více než 20 okresních soudů český stát; požadují navrácení majetku, který je v držení státu. Z žalob byly vyjmuty nemovitosti, které dnes vlastní obce, university, spolky nebo soukromé osoby.

2019 Nadace knížete z Lichtenštejna a Hans Adam II. podali ústavní (kompetenční) stížnost. Některé soudy se chovají tak, že při rozhodování neberou v úvahu fakt, že Hans Adam II. je hlavou nezávislého státu, nadanou imunitami podle mezinárodního práva.

Listopad 2019 Ústavní soud ani po dvou a půl letech ve věci lesa u Říčan nerozhodl; brněnský krajský soud dal zapravdu „odvážným“ katastrálním úřadům a potvrdil, že český stát nemůže v katastru přepisovat pozemky

Lichtenštejnů na sebe jen na základě odkazu na Benešovy dekrety; Mendelova univerzita udělila Dědičnému princovi Aloisovi Zlatou medaili za historický přínos jeho rodu vědě a vzdělávání; český stát zastavil všechny investice do zámků Lichtenštejnů; Lesy ČR oznámily, že do deseti let může na území státu zmizet z povrchu 50% všech lesů, včetně těch lichtenštejnských; Česká republika využívá ke svému rozvoji tzv. Norské fondy, do nichž dává peníze i Lichtenštejnsko; kdykoli přijede Hans Adam II do ČR, obce, spolky a instituce na Opavsku, na jižní Moravě i v Praze ho žádají o peníze; politická reprezentace České republiky nadále odmítá jednat a trvá na soudech; dvě třetiny mladých lidí do 30 let jednání preferují; proti spravedlnosti v kauze Lichtenštejnů protestují především ruské dezinformační weby; pokud se nic nezmění, spor nevyhnutelně míří na mezinárodní půdu.